

Cerkvene zadeve.

Šmarnice „Naše ljube Gospe presvetega srca“ (ali knjižice za majnikovo pobožnost) pridejo te dni v Ljubljani pri H. Ničmanu na svitlo. Obsegale bodo poleg vsakdanjih premišljevanj tudi pri-
godbe, zglede. Spisal njih je g. J. Doleneč.

K presv. srcu Marijinem zdaj pogosto ljudje bežijo prosit pomoči, ker se uslišanja prošenj čudovito množijo. Tako je neka gospodična v Ljubljani pretečene dni hudo zbolela na vratu. Bila je v toliki nevarnosti, da je bil zdravnik njo popustil. Spoved je še opravila, toda sv. obhajila že ni zamogla prejeti. Duhovnik svetuje materi, naj se z nekaterimi molitvami obrne do milostjivega srca Marijinega. Prva dva dni je molila mati, dalje je že hčer zmožna bila moliti. Četrti dan je preminola vsa nevarnost. Hvala Bogu in pa naši ljubi Gospej presvetega srca!

V velikem cesarstvu Braziliji v južni Ameriki so tamošnji Katoličani imeli družbe sv. Rešnega Telesa, ki so imele veliko premoženja. Pred nekoliko leti je pristopilo mnogo udov, ki so bili skrivni frajmavrerji. Pristopili pa so zato, da bi dobili denarje v roke. S temi denarji so potem grde časnike in veri sovražne knjige kupovali in med ljudi spravljali. Kedar so škofi zvijačno hudo bili zapazili, tedaj so srčno in očitno vse frajmavrerje izobčili in družbe sv. Rešnega Telesa prepovedali. To je frajmavrerje hudo razkačilo. Ker so imeli v državnem zboru večino, zato so po cesarski sodnji zahtevali, naj škofi izobčenje preklicajo. Ker pa se to ni zgodilo, so frajmavrerji dali vse jezuite iz dežele izgnati in 2 škofa v ječo zapreti: na ljudstvo pa, ki se je za svoje pastirje potegovalo — neusmileno strelati. Veliko njih je bilo umorjenih.

Slavjanski Bolgari na Turškem (6 milijonov njih je) se vračajo iz razkolništva k edinosti sv. katoliške Cerkve. Blaga reč bi že bila veliko napredovala, ako nebi Rusi in slednji čas tudi Prusi itd. Turke ščivali zoper katoličanstvo. Ali kjubu tem zadržkom se glasi vedno več Bolgarov pri kat. misijonarjih. Iz dopisnega nam pisma iz mesta Drinopolja poizvemo, da so ondi katoliške šole osnovane za bolgarsko mladež. Začela se je tudi gimnazija in seminarišče, kder se bodo domači duhovniki izrejali. Tako se bodo želje sv. Očeta Pija IX. začele uresničevati, ki so bolgarskim misijonarjem rekli: pojdite in izredite Bolgarom učiteljev in mešnikov. Kako nevedni so razkolniški popi, to vidimo iz tega, da je eden pridgal: sv. Mihael je več, kakor sv. Trojica. Nekdaj je ta imela veliko oblasti, ali zdaj je njeni sin sv. Mihael veliko bolj imeniten. Resnično, ubogo ljudstvo je potrebno katoliških mešnikov. Kdor zamore, naj podpira blago reč!

Novi ajdi sredi evropskih Kristjanov se kažejo na Pruskem posebno v Berlinu. Odkar imajo namreč civilni zakon, skoro polovica Luteranov ne da več svojih otrok — krstiti. Tudi v cerkvi poročiti se da malokdo. Katoličani pa, hvala Bogu, dopolnjujejo svoje krščanske dolžnosti zdaj ravno tako, kakor poprej. Potem takem bo Bismark s časom imel mesto Lutrovcev mnogo novih ajdov. Kako bodo ti neki prisegali?

Nek nevernik v gospodski suknji se je nad nekim duhovnikom zadril: „jaz nikoli ne grem k spovedi, gospod fajmošter, in sicer zato ne, ker nikoli ne grešim“.

Ta mu pa mirno odgovori: „jaz poznam samo dve vrsti ljudi, ki nikoli ne grešijo: to so tisti, ki še pameti nimajo in pa tisti, ki so njo zgubili!“

Gospodarske stvari.

Napajanje travnikov.

Dobro napajanje travnika je za kmetovalstvo neizrečeno velika korist. Tak travnik daje o suhih in mokrih letinah velik in gotov pridelek in vtrjuje tako podlago gospodarstva namreč pridelek krme in napravo gnoja. Voda, zlasti taka, ki je skozi vasi in doline dalj časa tekla in se vseh sort gnojivnih snovi navzela, nadomestuje več ali manj gnoja. Kedar se voda prek travnika razceja, potegne zemlja vse one snovi, ki so v vodi raztopljene in so za rejo rastlin najbolj koristne: kali, fosforovo in amoniakovo kislino in jih za rejo rastlin do pravega časa v sebi hranjuje. Napajanje varuje rastline tudi mraza in suše. Spomladi se travniki z napajanjem poznega mraza varujejo, ker voda brani, da se zemlja preveč ne ohladi. Če je pa slana padla, se more škoda s tem še precej zmanjšati, če se travnik z vodo napoji, predno je solnce izišlo in ga obsijalo. Slednjič prežene napajanje še škodljive rastline in živali, ali njihovo število vsaj izdatno zmanjšuje. Resje, gladež in podlessek na travnikih, pa tudi miši, krti in posebno mramorji se po napajanju preženejo.

Med vodo in vodo je se ve da velik razloček. Kolikor več gnojivnih snovi voda v sebi ima, toliko boljša je. Poljska voda s tanko prstjo in gnojnimi delki navzeta, ki od visečih njiv na spodnje travnike priteka, je se veda izmed vseh najboljše za napajanje. Pri večjih njivah je vredno pod njimi kos travnika pustiti, da se tako vredne snovi vodni spodaj vlovijo in travnikom ohranijo.

Potočnica je v obče toliko boljše, kolikor dalje je pred napajanjem travnika pritekla. Velikega vpliva so tudi posebne sorte gor, po katerih potok teče. Jalova je posebno voda, ktera skozi pešnato kamenje teče. Izvrstna je voda, ktera skozi vasi in sela teče. V takih potokih plava